ΠΕΜΠΤΗ
31
ΙΟΥΛΙΟΥ 1975
Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου
★
ΕΤΟΣ 6ο ΑΡ ΦΥΛΛΟΥ 1795
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ 5
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27
ΤΗΛ. 277 384 275 352

ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΠΑΝΕΛΗΦΘΗ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ 21ΗΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΔΕΝ ΗΤΟ ΑΝΑΓΚΑΙΑ Η ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

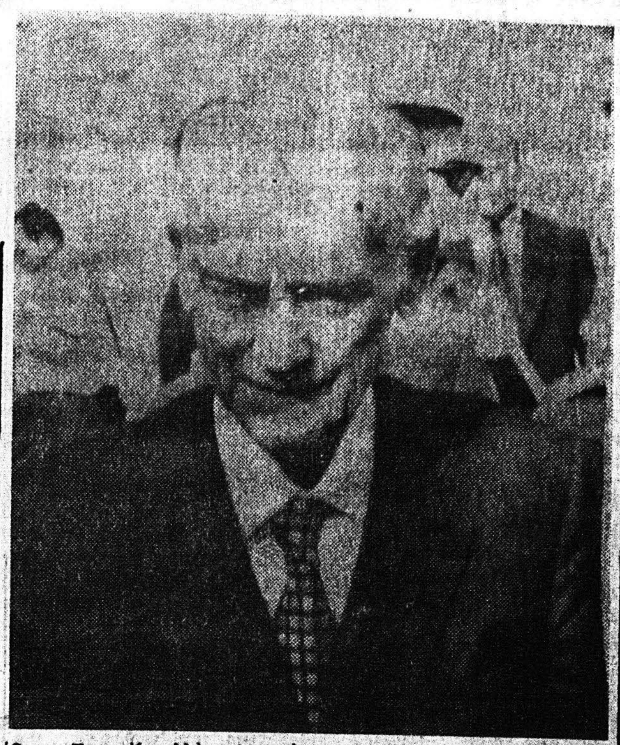

Ὁ κ. Παν. Κανελλόπουλος, ἐνῶ προσήρχετο χθὲς εἰς τὸν Κορυδαλλόν, ὅπου προέβη εἰς βαρυσήμαντον κατάθεσιν.

ΑΘΗΝΑΙ — Ἐπανελήφθη τὴν 9ην μ.μ. χθὲς ἐνώπιον τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου Ἀθηνῶν ἡ δίκη τῶν 20 πρωταιτίων τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ στρατοῦ τὴν 21ην Ἀπριλίου 1967.

Τὸ Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον συνεδριάζει ὡς γνωστὸν εἰς τὰς Φυλακὰς Κορυδαλλοῦ, διώρισε τρεῖς ἀκόμη συνηγόρους ἐξ ἐπαγγέλματος

Ο κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εὐθὺς ἀμέσως τὸ Δικαστήριον ἐκάλεσε τὸ πρῶτον μάρτυρα κατηγορίας κ. Παν. Κανελλόπουλον, ὁ ὁποῖος κατέθεσε τὰ ἑξῆς:

«Τὴν 2αν πρωϊνὴν τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 δύο λοχαγοὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ πολυπληθοῦς ὁμάδος ἀνδρῶν διέρρηξαν τὴν θύραν τοῦ διαμερίσματος τῆς πολυκατοικίας ὁπου διαμένουν καὶ ἐπεχείρησαν νὰ εἰσβάλουν μὲ προτεταμένα ὅπλα εἰς τὸ ὑπνοδωμάτιόν μου. Ἀπώθησα τοὺς δύο λοχαγοὺς ἐν ὀργῇ καὶ τοὺς ἠρώτησα μὲ ποῖον δικαίωμα εἰσβάλλουν εἰς τὸ διαμέρισμά μου ὄχι κἂν ὡς πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας ποὺ ἤμουν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλὰ καὶ ὡς ἁπλοῦ πολίτου. Μοῦ ἀπήντησαν ὅτι δῆθεν ἐξεδηλώθη κίνημα καὶ ὅτι πρὸς προστασίαν μου θὰ μὲ μετέφεραν εἰς τὸ στρατόπεδον Παπάγου.

Ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο λοχαγῶν εἶπε ἐπὶ λέξει: Ὅτι «ἂν φέρω ἀντιρρήσεις, θὰ ἔχωμε ἐδῶ αἵματα».

Ὁ ἕτερος τῶν λοχαγῶν ἥρπασε τὸ περίστροφον ποὺ εἶχα. Ἠναγκάσθην νὰ τοὺς ἀκολουθήσω. Ἐξῆλθον τῆς πολυκατοικίας καὶ κατηυθύνθην πρὸς τὸ [illegible] μου [illegible] καὶ [illegible]

«Ἀπὸ [illegible] περάσατε [illegible] μιόνι». Πρὶν [illegible] στρατιωτικὸν ὄχημα, συνέχισεν ὁ κ. Κανελλόπουλος, ἀπῄτησα νὰ μοῦ ἐπιστραφῆ τὸ περίστροφον ὑπὲρ καὶ ἔπραξεν ὁ λοχαγός. Εἶναι εὐνόητον τί ἤθελα τὸ ὅπλο [illegible] ἐπίεζαν εἰς τὸ στρατόπεδον Παπάγου, νὰ ὑπογράψω ὑπὸ τὸ κράτος βίας οἱονδήποτε ἔγγραφον. Ὅταν μετήχθην εἰς τὸ στρατόπεδον ἐνεφανίσθη ἐνώπιόν μου παρόντος τοῦ ἀντιστρατήγου Ἀρμπούζη ὁ ὁποῖος εἶχε ἐπίσης συλληφθῆ καὶ παρόντων λοχαγῶν μὲ προτεταμένα αὐτόματα ὁ ἄγνωστος μέχρι τότε εἰς ἐμὲ ταξίαρχος Παττακός.

Εἰς ἐρώτησίν μου «τί εἶναι αὐτὰ τὰ ὁποῖα γίνονται» μοῦ ἀπήντησεν εὑρισκόμενος εἰς κατάστασιν συγχύσεως ὅτι «αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ ἀνεχθοῦν νὰ καθυβρίζεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως καὶ προστασίας τοῦ πολιτεύματος». Οὐδὲν μοῦ εἶπεν περὶ «κινήματος» ποὺ εἶχεν ἀναφέρει ὁ λοχαγός. Ἐνώπιον ὅλων καὶ πρὶν ἐγκλεισθῶ εἰς γραφεῖον εἶπα εἰς τὸν ταξίαρχον Παττακόν, ὅτι ὅσα κατ' ἐντολήν του ἔπραξαν οἱ λοχαγοὶ κατὰ τοῦ παρισταμένου ἀντιστρατήγου Ἀρμπούζη θὰ τὸ πράξουν κάποια μέρα καὶ ἐναντίον τοῦ ἰδίου. Ἡ κακὴ ἀρχὴ ἔγινε.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος συνέχισεν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ ἐνέργεια τῆς νυκτὸς ἐκείνης δὲν ὑπῆρξε ἐπανάστασις, ἀλλὰ στάσις ὁμάδος συνωμοτῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνῶ προχωροῦσαμε πρὸς τὰς ἐκλογὰς ἀπεφάσισαν νὰ ἀνακόψουν τὴν πορείαν τοῦ λαοῦ. Καὶ ἔτσι ἔπαυσε νὰ ὑπάρχη ἡ Δημοκρατία.

Παρεπλάνησαν τοὺς ἄλλους ἀξιωματικοὺς καὶ διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς στάσεώς των ἐχρησιμοποίησαν τὴν ὠμὴν βίαν τῶν ὅπλων. Ἐχρησιμοποιήθη τὸ ὄνομα τοῦ Ἀνωτάτου ἄρχοντος καὶ ἐξεδόθη πρᾶξις μεταδοθεῖσα τὴν 21ην Ἀπριλίου ἀπὸ ραδιοφώνου, ὑπὸ τὴν ὁποίαν πρᾶξιν ἐτέθη τὸ ὄνομα τοῦ τότε βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ μάλιστα μὲ τὴν προσθήκην «Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

Αἱ μόναι πηγαὶ τῆς ἐξουσίας ἡ ὁποία ἔκτοτε ἐπὶ ἔτη ἠσκήθη αὐθαιρέτως ὑπῆρξαν ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπάτη. Ἡ ἱστορία δὲν ἔχει ἀπονήμει ποτὲ τίτλον Ἐπαναστάσεως εἰς συνωμοσίαν ὁμάδος ὁπλοφόρων ποὺ ἐπιβάλλονται μὲ δόλον καὶ βίαν. Ἐνήργησαν διὰ νὰ γίνουν κύριοι τῆς καταστάσεως καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν ματαιοδοξίαν των. Ὅταν τὴν μεσημβρίαν τῆς 21ης Ἀπριλίου ἦλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον Παπάγου ὁ βασιλεύς, τοῦ εἶπα ὅτι εἶχα δύο λύσεις: Ἢ νὰ διατάξη τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσίν τους ἢ νὰ συμβιβασθῆ. Ἐπροτίμησε τὴν δευτέραν λύσιν, διότι ὅπως μοῦ εἶπε, ἐφοβεῖτο ὅτι θὰ ἔχωμεν αἱματοχυσίαν.

Κατόπιν ὑπεβλήθησαν διευκρινιστικαὶ ἐρωτήσεις εἰς τὸν μάρτυρα, τόσο ἐκ μέρους τῶν δικαστῶν καὶ τῶν εἰσαγγελέων, ὅσον καὶ ἀπὸ τοὺς συνηγόρους ὑπερασπίσεως κανονικοὺς καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος διορισθέντας.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος συνέχισεν ὡς ἑξῆς:

Δὲν βλέπετε εἰς ποίαν ταραχὴν εὑρίσκονται; Ποῖος τοὺς ἐκίνησε; «Πράγματι καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ βασιλέως, τὸ γραφεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ὁ βασιλεὺς καὶ ὅπου μὲ ἐπῆγαν καὶ ἐμένα, ἦσαν τουλάχιστον 10—15 λοχαγοὶ μὲ αὐτόματα, ἀγριεμένοι καὶ λόγω τῆς νύκτας τὴν ὁποίαν εἶχαν περάσει, διότι καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζαν ἴσως 24 ὥρας πρὶν τί θὰ διέπραττον. Τυπικῶς ἐτέλουν ἐν ἀγνοίᾳ καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Καὶ βέβαια ὑπῆρχεν ὁ κίνδυνος νὰ συμβῆ κάτι. Ἀλλὰ εἶπε εἰς τὸν βασιλέα ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη λύσις, ἡ ἄλλη λύσις, ὁ συμβιβασμὸς ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν θὰ μὲ εὕρη κοντά σας, θὰ σημάνη ὅτι θὰ παύσετε καὶ σεῖς νὰ εἶσθε βασιλεύς. Φοβούμενος τὴν αἱματοχυσίαν, ὅπως ἐδήλωσε καὶ τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1967, ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιχειρήση ἕνα συμβιβασμόν.

Ὁ βασιλεὺς ἐκείνην τὴν στιγμήν μοῦ εἶπε: «Σκέπτομαι νὰ ἀναθέσω τὴν πρωθυπουργίαν εἰς τὸν κ. Κόλλια» Τοῦ λέγω, μεγαλειότατε, ἐφ' ὅσον ἀποφασίσατε ἐκεῖνο ποὺ ἀποφασίσατε, ἐγὼ φεύγω. Ἐξέφρασε τὴν λύπην του καὶ ἐγὼ ἀπεχώρησα. Καὶ μὲ ὡδήγησαν πάλι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Ἀμύνης εἰς τὸ ὁποῖον μὲ εἶχαν ἤδη μεταγάγει κάμποσες ὧρες πρίν.

Αὐτὰ εἶναι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχον νὰ εἴπω σχετικῶς μὲ τὰ γεγονότα τὰ συνδεδεμένα μὲ τὴν προσωπικήν μου ἐμπειρίαν, μὲ τὴν ἄμεσον προσωπικὴν ἐμπειρίαν.

Μνημονεύω ὅτι κατὰ τὰ μεσάνυκτα τῆς 21ης πρὸς 22αν Ἀπριλίου ἐνεφανίσθη ὁ ταξίαρχος Παττακὸς διὰ νὰ μὲ ἐρωτήση μήπως χρειάζομαι τίποτε. Συνοδευόμενος ἀπὸ ἕνα συνταγματάρχην ἢ ἀντισυνταγματάρχην. Καὶ ἐκείνην τὴν στιγμὴν βεβαίως χαιρετηθήκαμε καὶ τοῦ ἀπήντησα ὅτι δὲν χρειάζομαι τίποτε καὶ ὅτι τὸ μόνον ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ στερηθῶ ἦτο ὁ καφὲς καὶ τὰ τσιγάρα. Τὴν ἐπομένην 22 Ἀπριλίου ἦλθεν ὁ ὁρκισθεὶς πλέον ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως ἀντιστράτηγος Σπαντιδάκης καὶ εἴχαμε μίαν ὀλιγόλεπτον συζήτησιν καὶ ἔδειχνε πόσον βαθύτατα συγκλονισμένος ἦτο καὶ ὁ ἴδιος. Τοῦ εἶπα δὲ ὅ,τι εἶπα καὶ εἰς τὸν ταξίαρχον Παττακόν, ὁ ὁποῖος καὶ ξαναῆλθε ἔπειτα, ὅτι δὲν ἐννοῶ νὰ πάω σπίτι μου παρὰ μόνον ἐὰν ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι καὶ ὑπουργοί.

Πράγματι τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὸ ἀπόγευμα ἐπῆγα ἐγὼ εἰς τὸ σπίτι μου καὶ τὴν ἑπομένην νομίζω ἢ τὴν μεθεπομένην, ἐλευθερώθηκαν καὶ οἱ ἄλλοι.

Ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα μπαίνομε σὲ ἄλλη περίοδο. Εἶναι ἡ περίοδος τῆς δοκιμασίας τῶν 7 ἐτῶν καὶ τῶν τριῶν μηνῶν ποὺ εἶναι συνδεδεμένη μὲ πολλὲς δοκιμασίες πολὺ μικρότερες ἐμοῦ, πολὺ μεγαλύτερες τόσων καὶ τόσων ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἐβασανίσθησαν ἢ ἐφυλακίσθησαν εἰς τὰ κελλιὰ τῆς ΕΣΑ ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδική μου ἠθικὴ δοκιμασία ὑπῆρξε πράγματι ὀδυνηρά.

Κύριε Πρόεδρε πρέπει νὰ εἴπω, δεδομένου ὅτι κατὰ κάποιον τρόπον εἶμαι κι' ἐγὼ ἔναντι τῆς ἱστορίας ὑπόλογος, διότι ὡς πρωθυπουργὸς τῆς χώρας δὲν κατώρθωσα νὰ προλάβω αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔγινεν. Καὶ δὲν κατώρθωσα νὰ τὸ προλάβω διότι δὲν ὑπῆρχε καμμία ἔνδειξις ὅτι πίσω ἀπὸ τὶς πλάτες τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ἱεραρχίας μερικοὶ συνταγματάρχαι..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἡ ἄποψις τῶν κατηγορουμένων (εἶναι ὅτι ἐπεκράτει ἕνα κλῖμα ἀναρχίας καὶ μιὰ ἀναταραχὴ το.. αὐτή, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν ἄποψίν των ἡ Κυβέρνησίς σας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπίση καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐπενέβησαν στρατιωτικῶς

ΜΑΡΤΥΣ: Κύριε Πρόεδρε ὅλα ὅσα λέγονται σχετικὰ μὲ τὴν κατάστασιν ἡ ὁποία ἐπεκράτει τότε, εἶναι θεμελιωμένα σὲ ψεύδη, ψεύδη τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφοροῦσαν ἐπὶ 2—2.5 ἔτη καὶ θῦμα τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν ὑπῆρξα καὶ ἐγὼ ἐπὶ 1,5 ἔτος, μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1965.

Ὑπῆρξα θῦμα τοῦ δῆθεν κομμουνιστικοῦ κινδύνου.

Διετυποῦντο πληροφορίες ὅτι εἶχαν συγκεντρωθῆ ὅπλα στὰ χέρια τῶν κομμουνιστῶν ἢ ἄλλων ὀργανώσεων ὅτι προητοιμάζετο κάποια νύχτα Ἁγίου Βαρθολομαίου, καὶ ὅλα αὐτὰ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεκαλύφθησαν ὡς ψευδῆ, διότι οἱ ἴδιοι οἱ ὁποῖοι τὰ κατασκεύασαν δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀνακαλύψουν ὅπλα στὰ χέρια κανενός.

Μετὰ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1965, τὸ ὁποῖον ἦτο πράγματι δυσάρεστον καὶ κάπως μοιραῖον, ἐνθυμεῖσθε τὴν κατάστασιν, τὸ καλοκαίρι τοῦ 1965, εἴχομεν πολλὲς διαδηλώσεις, σχεδὸν καθημερινῶς στὴν Ἀθήνα, μολονότι αὐτὲς δὲν ἀποτελοῦσαν κίνδυνον διὰ τὸ Ἔθνος, δὲν ἀποτελοῦσαν κίνδυνον διὰ τὴν Δημοκρατίαν, ἦσαν φαινόμενα τὰ ὁποῖα ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντιμετωπισθοῦν...

Πρόεδρος: Εἰς τὴν δημοκρατίαν δυτικοῦ τύπου ἐμφανίζονται συχνά.

Μάρτυς: ...Καὶ ἀντιμετωπίζοντο μὲ τὴν ἀστυνομίαν. Δὲν ἐχρειάσθη ἡ παρέμβασις οὐδενὸς ἄλλου.

Καὶ ἐγὼ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις κατέβηκα ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ διέσχισα τὸ πλῆθος ἐκεῖνο, ποὺ ἦτο ἐναντίον μου καὶ δὲν μὲ ἔθιξε κανείς.

Δὲν ὑπῆρξαν ἐπεισόδια, ἄξια λόγου, καθ' ὅλο τὸ διάστημα τῆς Κυβερνήσεως κ. Στεφανοπούλου, οἱ πληροφορίες ὅμως περὶ ἐνδεχομένης ἐκτροπῆς, ἢ μᾶλλον περὶ ἐνδεχομένης εἰσηγήσεως πρὸς τὸν βασιλέα δι' ἐκτροπήν, ἦταν ἔντονες.

Δὲν εἶχα τὴν δυνατότητα νὰ ἐντοπίσω ποῖοι ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς θὰ προέβαινον εἰς μίαν τέτοια σύστασιν πρὸς τὸν βασιλέα. Δι' αὐτὸ εἶχα εἴπη εἰς τὸν βασιλέα, ὅτι εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν θὰ πρέπει νὰ τὸν παρακαλέσω νὰ μοῦ ἀναθέση τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 6ην σελ.

Ἐπίκαιρα

ΥΠΕΡΒΟΛΑΙ

Ἀποτελεῖ γενικωτέραν διαπίστωσιν ὅτι αἱ περισσότεραι τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων γράφουν καὶ προβάλλουν ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν δίκην τῶν πρωταιτίων τῆς 21 Ἀπριλίου κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δίδεται ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν πράττει ἄλλο τι, εἰμὴ νὰ ἀναμένη μὲ ἀγωνίαν τὴν ἔκδοσιν θανατικῶν ποινῶν, τὴν ἐκτέλεσιν ἐνόχων καὶ ἄλλα πολλά, ἀκόμη δὲ διὰ ὅσα μικρᾶς ποινὰς καθείρξεις καὶ δὲν γνωρίζομεν τί ἄλλο. Καὶ οἱ μὲν κατηγορούμενοι καλῶς νὰ παθαίνουν τώρα, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντιληφθοῦν, ὅτι ὤφειλον νὰ ἀποχωρήσουν ὁμαλῶς ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν μετὰ εὔλογον χρόνον δύο ἢ ἔστω τριῶν ἐτῶν. Ὅμως καὶ αἱ περί, οὗ ὁ λόγος ἐφημερίδες ἂς μὴ λησμονοῦν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι ἐμπαθής, οὔτε μνησίκακος, οὔτε σαδιστὴς ὡς θέλουν τινὲς νὰ τὸν παρουσιάσουν. Οἱ Ἕλληνες πολῖται ἀντιλαμβάνονται ὅτι οἱ σημερινοὶ κατηγορούμενοι θὰ πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν δι' ὅσα διέπραξαν μετὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ μέχρι τοῦ 1974 (διότι διὰ τὴν ἑτοιμασίαν τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ὑπάρχει τὸ δεδικασμένον καὶ ἡ ἀμνήστευσις) ἀλλὰ τὸ ἐπιθυμοῦν ὄχι διὰ νὰ ὑπάρξη ἐκδίκησις ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπάρξη ὁ παραδειγματισμὸς ὥστε νὰ μὴ ξαναλημφθοῦν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐπεμβάσεις καὶ πρὸ παντὸς διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῆ παράνομος κατακράτησις τῆς ἐξουσίας.

ΟΧΙ ΑΠΕΙΛΑΣ

Ἦτο καιρὸς πράγματι νὰ δοθῆ ἕνα τέλος εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ἐκείνας τῶν ἐν Ἀθήναις Μανδαρίνων, αἱ ὁποῖαι ἦσαν τοῦ τύπου «Σᾶς παρακαλοῦμε ἐφαρμόσατε τὴν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν εἰ δ' ἄλλως θὰ σᾶς ..ἀλλάξωμεν τὸν ἀδόξαστον». Πράγματι ἦτο καιρὸς πλέον νὰ δοθῆ εἰς μερικοὺς «μανδαρίνους» κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δημοσίων ὀργανισμῶν ἓν μάθημα διὰ τὴν ἐπιβαλλομένην εὐπρεπῆ συμπεριφορὰν ἔναντι τῶν πολιτῶν. Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας κ. άλλης, ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν ἔκδηλον ἀξίωσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἠναγκάσθη νὰ ἐκδώση αὐστηροῦ χαρακτῆρος ἐγκύκλιον, ἐπισημαίνει τὰς δυσαρέστους ἀπηχήσεις μιᾶς τοιαύτης ἀπαραδέκτου τακτικῆς, ἥτις τραυματίζει τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ πολίτου! Διότι εἶναι ἀνεπίτρεπτον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τοὺς πολίτας δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, αἱ δημόσιαι Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὀργανισμοὶ εἰς ὕφος ἐπιτακτικὸν καὶ σκαιὸν ἢ νὰ ἀπειλοῦν κυρώσεις. Διότι οἱ ἀσκοῦντες δημόσιον λειτούργημα ὀφείλουν νὰ καλλιεργοῦν τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας μὲ τὸ κοινὸν χωρὶς ἀσκόπους κυρώσεις καὶ ἐκνόμους ἀπειλάς.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

Ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας:

«Ὅσοι ἀντιστάθηκαν πραγματικὰ στὴ δικτατορία πρέπει νὰ δηλώσουν συμμετοχὴ στὸ ἐπικείμενο συνέδριο ἀντιστασιακῶν. Τὴν πρόκληση κάνει ἡ ὑπὸ ἵδρυση Ἕνωση Ἑλλήνων ἀντιστασιακῶν, μὲ ἀνακοίνωσή της στὴν ὁποία προστίθεται ὅτι ὅσοι ἀντιστάθηκαν στὴ χούντα ξεχάσθηκαν ἀπὸ τὸ ἐπίσημο Κράτος, ἐνῶ ἄλλοι ποὺ παραστάνουν τοὺς ἀντιστασιακοὺς καταλαμβάνουν θέσεις».

Καὶ ὅτι οἱ «παριστάνοντες» εἶναι πάντοτε καὶ οἱ... ἐπιτυχάνοντες δὲν ὑπάρχει βεβαίως ἀμφιβολία. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως... ἀντιστάσεως μὴ οὔσης ἀσφαλῶς τὸ συνέδριον δὲν θὰ καταστῆ δυνατὸν νὰ συγκληθῆ διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι αἴθουσα ἢ καὶ γήπεδον ἱκανὸν νὰ περιλάβη ὀκτὼ ἑκατομμύρια... ἀντιστασιακῶν, ἀσφαλῶς δὲν ὑπάρχει!

ΕΙΣ ΤΟ ΡΙΟΝ

Διατυποῦνται παράπονα ὅτι δὲν εἶναι εὐχερὴς ἢ ἴσως εἶναι ἀδύνατος ἡ κλῆσις ταξὶ ἀπὸ τὴν πιάτσα τοῦ Ρίου, διὰ τὸν λόγον, ὅτι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ταξιτζήδων ἔχουν χορηγηθῆ ἕνα ἢ δύο τηλέφωνα, ἐνῶ διὰ νὰ ὑπάρξη ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν ὁδηγῶν καὶ κοινοῦ χρειάζονται καὶ ἄλλα. Τὰ σημειοῦμε μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἀναζητηθῆ λύσις, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔχουν καὶ τὴν ἁρμοδιότητα καὶ νὰ τὴν ἀναζητοῦν καὶ νὰ τὴν ἐφαρμόζουν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

(Περὶ τὴν ὕδρευσιν)

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Μὲ ἔκπληξη ἐδιάβασα στὶς ἐφημερίδες ὅτι ὁ Δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Ν. Ἀντωνόπουλος προέτεινε εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ὅπως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐξόδων ὑδρεύσεως ἐπιβληθῆ σὲ κάθε δημότη τέλος 300—1.000 δρχ. Δὲν ξέρω ἀπὸ ποῦ ἄντλησε τὴν ἰδέα αὐτὴ τοῦ «κεφαλικοῦ φόρου» ὁ κ. Δημοτικὸς Σύμβουλος, ἀλλὰ ἕνα πράγμα διερωτῶμαι: Δὲν ἐσκέφθη ὅτι ὑπάρχουν χιλιάδες ἄποροι συμπολῖται καὶ ἰδία συνταξιοῦχοι τοῦ ΙΚΑ καὶ ΤΕΒΕ ποὺ οἱ συντάξεις πείνης ποὺ λαμβάνουν δὲν θὰ ἐπαρκοῦσαν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ προτεινομένου «χαρατσιοῦ;» Ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ λόγω τῶν μικρῶν συντάξεων ποὺ λαμβάνουν μὲ πολλὰ βάσανα ἐξασφαλίζουν τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν συντήρησίν τους στὴ ζωή;

Νομίζω ὅτι ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ σταματήσουν αἱ τοιούτου εἴδους προτάσεις καὶ νὰ ὑπάρξη σοβαρὴ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τοῦ Δήμου.

Μὲ ἐκτίμηση
ΛΑΜΠΡΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ
τ. Ἐκτελεστικὸς ΓΣΕΕ τ. Πρόεδρος Ἐργατικοῦ Κέντρου Πατρῶν τ. Ἀντιπρόεδρος Δημ. Συμβουλίου Πατρῶν.

Σ.Σ.: Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Ἀντωνόπουλος τοιαύτην πρότασιν ἔκαμε, ἀλλὰ διὰ νὰ κριθῆ ἐπακριβῶς θὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ καὶ τοῦτο:

Ὅτι τὴν πρότασίν του ὑπέβαλε ἐπὶ τῇ προοπτικῇ ὅτι ἂν δὲν ὑπάρξη συμμετοχὴ τοῦ Δήμου εἰς τὰς δαπάνας τῆς ὑδρεύσεως, τότε ἡ Ὕδρευσις θὰ ξεφύγη ἀπὸ τὸν Δῆμον καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι χειρότερον ἀπὸ τοῦ νὰ δώσουν οἱ δημόται 500 ἢ 1.000 δραχμάς.

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

ΤΟ ΜΙΣΟΦΕΓΓΑΡΟ!!

«Ὅποιος κατουράει στὴ θάλασσα τὸ βρίσκει στὸ ἁλάτι» λέει μιὰ σοφὴ παροιμία. Παραδείγματά της ἔχουμε κάθε μέρα συνταυτιζόμενα μὲ τὴν ἄλλη παροιμία ποὺ λέει:

«Πές μου μὲ ποιὸν κάνης παρέα γιὰ νὰ σοῦ πῶ ποιὸς εἶσαι». Καὶ μὲ τὴν παράλλη ποὺ λέει: «Ὅπως στρώσης θὰ κοιμηθῆς!»

Διὰ τοὺς παραπάνω λόγους, ἕνας μεγάλος πρόεδρος, μιᾶς μεγάλης χώρας διαμαρτύρεται τώρα τελευταῖα ὅτι τὸ φαΐ ποὺ τρώει εἶναι ἄψη γιατί ξεχνάει ὅτι οἱ μάγειροί του περιχύνουν τὸ ἔδεσμά του μὲ τὴν σάλτσα ποὺ αὐτὸς ἔριξε στὴ θάλασσα καὶ τάκανε θάλασσα Κι' ἐπίσης διαμαρτύρεται ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ κλείση μάτι γιατὶ φαίνεται ὅτι ποτὲ του δὲν ἔχει στρώσει τὸ κρεβάτι του νοικοκυρίσια!!

Δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ σᾶς πῶ ποιὸς εἶναι. Ἀπὸ τὶς παρέες καὶ τοὺς φίλους ποὺ ἀπέκτησε τελευταίως φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ Νιάου Νιάου στὰ κεραμύδια.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ κὺρ Νιάου—Νιάου ξεκίνησε ἀπὸ τὴ μεγάλη του χώρα καὶ πῆγε στὴ Φινλανδία γιὰ νὰ συναντήση ἄλλους προέδρους καὶ σὰν δυνατὸς ποὺ εἶναι νὰ τοὺς πείση ὅτι ἔχει δίκιο καὶ ὅτι οἱ σκέψεις καὶ οἱ πράξεις του εἶναι ἀνθρώπινες.

Τί θὰ τοὺς πεῖ ὅμως; πῶς θὰ τοὺς πείση; Τί κοροϊδία θὰ πέση; Ποιὸς ξέρει;

Παρήγορο πάντως εἶναι ὅτι τὶς πρῶτες φάπες τὶς εἰσέπραξε προκαταβολικὰ ἀπὸ τοὺς δικούς του ἀνθρώπους, ποὺ κατάλαβαν ἐπὶ τέλους ποὺ ὁδηγοῦν τὰ κέφια του καὶ οἱ ὑποδείξεις τοῦ συμβουλάτορά του, γνωστοῦ καὶ ὡς «μετερνίχου».

Ἡ ἀρχὴ δηλ. τοῦ ξηλώματος ἔγινε! Σὲ λίγο θὰ ἀρχίση καὶ τὸ ξεπουπούλιασμα ἀπὸ τὸ ἴδιο του τὸ κοτέτσι γιὰ νάρθη καὶ ἡ ὥρα τῆς ψησταριᾶς. Κατὰ τὰς προεδρικὰς ἐκλογὰς φυσικά, ἐὰν ἀποτολμηθῆ ὑποψηφιότης.

Δὲν ξέρω πόσο νόστιμο θὰ εἶναι τὸ κρέας του ψημένο. Ὠμὸ ὅμως εἶναι ἀηδιαστικό, ὅπως ἀηδιαστικὲς εἶναι ὅλες οἱ ἐνέργειές του, οἱ παρενέργειές του ὅλες οἱ πράξεις του ποὺ χαμήλωσαν ἀλλοίμονον τὴ μεγάλη του χώρα καὶ βυθίσανε στὴν ἀπελπισία καὶ στὴν ὀρφάνεια χιλιάδες ἀνθρώπους.

Πυθεία δὲν εἶμαι, οὔτε μάγος. Πιστεύω ὅμως ὅτι οἱ δουλειὲς καὶ τὰ σχέδια αὐτοῦ τοῦ κυρ Προέδρου δὲν πᾶνε τόσο καλά.

Τὸ δολλάριο παίζει τὸ ρόλο του, ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ καὶ τὸ φιλότιμο καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν ἄλλων στέκουν ἐμπόδια!

Ἂν δὲ παραδεχτοῦμε καὶ μιὰ ἄλλη παροιμία ποὺ λέει: «Ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα του» γρήγορα θὰ τὸν δοῦμε νὰ τρέχη στὸ ράντσο του καὶ θὰ ποῦμε:

—Νέφτ τοῦ βάλανε τοῦ φουκαρᾶ;

Μακάρι, γιατὶ ἂν μείνη λίγο ἀκόμη, ἔτσι ποὺ τὸ πάει, τὸ μισοφέγγαρο θὰ στηθῆ στὸ Λευκὸ του Οἶκο. Καὶ θὰ ἀντικαταστήση φεῦ τοὺς ..ἀστέρας.

ΛΕΗΖΕΡ

ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΤΟΝΙΣΕΝ ΕΙΣ ΕΛΣΙΝΚΙ

ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 30 (ΑΠΕ). Κατὰ τὴν ὁμιλίαν του εἰς τὴν διάσκεψιν Ἀσφαλείας καὶ Συνεργασίας εἰς Εὐρώπην (Ἑλσίνσκι) ὁ κ. Καραμανλῆς εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ἡ διάσκεψις ἀσφαλείας καὶ συνεργασίας εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποτελεῖ σημαντικὸν βῆμα εἰς τὴν προσπάθεια τῆς ἀνθρωπότητος νὰ βάλη τάξη καὶ ρυθμὸν εἰς τὴν διεθνῆ ζωήν. Αἱ ἀρχαὶ ποὺ καθιερώνει ἡ τεχνικὴ πρᾶξις ἀνταποκρίνονται βεβαίως εἰς τὴν γενικὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ τὸ λαϊκὸ αἴσθημα, ποὺ ἀποκρούει τὴν ἀναρχίαν εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις, θὰ ἱκανοποιεῖτο ἀκόμη περισσότερον, ἂν παραλλήλως μὲ τὴν διατύπωσιν τῶν δέκα βασικῶν ἀρχῶν, εἶχον προβλεφθῆ καὶ αἱ δέουσαι κυρώσεις διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραβιάσεώς των. Τοῦτο νομίζω ὅτι δὲν συνιστᾶ οὐτοπικὸν ὁραματισμόν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ρεαλιστικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀσυδοσίας, ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερον εἰς τὴν διεθνῆ ζωή.

Ἡ ἀξία βέβαια τῶν δέκα ἀρχῶν —ὅπως καὶ κάθε διεθνοῦς συμφωνίας — δὲν εὑρίσκεται εἰς τὰ κείμενα, ἀλλὰ εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν συμβαλλομένων καὶ εἰς τὴν πεποίθησίν των διὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐφαρμογῆς των.

Ἀντιλαμβάνεσθε συνεπῶς ποίαν ἀπογοήτευσιν ὑπέστη ἡ Ἑλλὰς ὅταν ἔγινε, ἀκριβῶς πρὶν ἕνα ἔτος — καὶ μάλιστα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως — ἡ εἰσβολὴ εἰς τὴν Κύπρον. Τὰ στρατεύματα ἑνὸς μέλους τῆς διασκέψεως ἀσφαλείας καὶ συνεργασίας εἰσέβαλον εἰς τὸ ἔδαφος ἑτέρου μέλους. Ἔτσι παρεβιάζοντο προκαταβολικὰ καὶ καθολικὰ ὅλαι αἱ ἀρχαί, ποὺ μὲ τόσας προσδοκίας εἶχαν ἐπεξεργασθῆ οἱ ἐμπειρογνώμονες τῆς διασκέψεως.

Τώρα ὅμως ἐφθάσαμε στὴν τελευταία φάση τοῦ ἔργου μας καὶ ἑτοιμαζόμεθα νὰ ὑπογράψουμε πανηγυρικῶς τὴν τελικὴ πράξη. Ἀλλ, ἡ κατάσταση στὴν Κύπρο δὲν ἔχει μεταβληθῆ. Ἡ παραβίαση τῶν ἀρχῶν ποὺ υἱοθετοῦμε συνεχίζεται. Παρὰ ταῦτα, ἡ Ἑλλὰς ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀντιταχθῆ καὶ στὴν τρίτη φάση μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὑπηρετεῖ μια μεγάλη ὑπερεθνικὴ σκοπιμότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἀδικοῦσα πλευρὰ θὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὶς συμφωνίες ποὺ ὑπογράφονται τώρα καὶ θὰ ἀποκατασταθῆ τὸ δίκαιο στὴν Κύπρο. Τοῦτο ἄλλωστε, θὰ συνέβαλε ἀποφασιστικὰ καὶ στὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ τῆς συνεργασίας, στὴν ἀναγκαιότητα τῶν ὁποίων εἰλικρινῶς πιστεύει ἡ Ἑλλάς.

Ἐὰν παρ' ἐλπίδα οἱ ἀρχὲς τῆς διασκέψεως δὲν ἐφαρμοσθοῦν στὴν Κύπρο ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς αὐτὲς θὰ ἔχη κλονισθῆ προκαταβολικὰ καὶ ἀνεπανόρθωτα. Γιατὶ θὰ ἦταν ὀξύμωρο νὰ ὑπογράφωμε συμφωνίες γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ διατηροῦμε μίαν ἀδικίαν, ποὺ ἀπειλεῖ τὴν εἰρήνη σ' αὐτὴ τὴν νευραλγικὴ περιοχὴ τῆς Μεσογείου.

Μὲ τὶς ἰδέες αὐτὲς προσῆλθε ἡ Ἑλλὰς στὴν Διάσκεψη. Θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι ἡ τελικὴ πράξη θὰ συμβάλη στὴν ἐπικράτηση τοῦ δικαίου καὶ τῶν εἰρηνικῶν διαδικασιῶν, στὸν ἀποκλεισμὸ τῆς βίας καὶ τὸν σεβασμὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν.

20 ΕΚΑΤΟΜ. ΔΙΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ

Ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Δήμαρχος κ. Θ. Ἄννινος ὅπου καὶ ὑπέγραψε τὴν σύμβασιν διὰ τὴν ἀνάληψιν ποσοῦ 20 ἑκατομμυρίων τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὰ ἔργα ὑδρεύσεως.

Συγκεκριμένως τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως.

Ὡς γνωστὸν αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι ἔχουν ἀρχίσει ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον, πλὴν ὅμως ἔχουν ἀπὸ τινος διακοπῆ λόγω ἀδυναμίας τοῦ ἐργολάβου νὰ ἀντιμετωπίση τὰς ἐμφανισθείσας δυσχερείας λόγω ὑψώσεως τοῦ τιμαρίθμου κλπ.

ι
ἐ
ο
τ
μ
πλι
ἀφο
αν, τη
χέτευσιν
ἠλεκτροδὸ
Ἐξ ἄλλ
τὸ παρακατα
90 ἑκατομμυρι
πὸ τῆς ΕΤΒΑ δι
ζημίωσιν τῶν ἰδι
διοκτητῶν τῶν 1500 στρ
μάτων, διευκρινίζεται ὅτι του

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΑΙ ΑΠ
ΔΙΑ ΤΑ ΕΚΤΡΟΠΑ ΕΙ

ΑΘΗΝΑΙ — Τὸ Αὐτ
ρον Τριμελὲς Πλημμελειο
κεῖον Ἀθηνῶν ἐξέδωσε χθ
τὰς ἀποφάσεις του διὰ
δύο ὑποθέσεις σχετικὰ
τὰ ἀναρχικὰ ἐπεισόδια
παρελθούσης Τετάρτης εἰς
κέντρον τῶν Ἀθηνῶν.
Εἰς τὴν πρώτην ὑπόθε
τὸ Δικαστήριον ἐπέβαλε
νὰς ἀπὸ 2 χρόνια καὶ 4
νας μέχρι 11 μῆνας φυλ
σιν εἰς ἕνδεκα ἄτομα
ἀδικαστῶν
θρασύτητα ἐνώπιον τῆς
ς κατὰ τῶν
χῆς καὶ ἄλλα ἀδικήμα

ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ [illegible]ΕΙΛΟΥΝ

ΑΠΟ ΔΙΗΜΕΡΟΥ ΤΟ ΜΠΑΓΚΛΑ ΝΤΕΣ

ΝΤΑΚΚΑ 30 — Οἱ πλημμύρες ἐχειροτέρευσαν χθὲς τὴν κατάσταση εἰς τὸ Μπαγκλα Ντὲς. Ἐκφράζονται φόβοι ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν εἶναι μεγάλος, δεδομένου ὅτι 140 χωρία βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸ νερό.

Ὑπάρχει κίνδυνος ἡ γέφυρα Σοπχοπουρ, εἰς τὸν δρόμον Ντάκκα — Τσιτακογκ, νὰ καταρρεύση ὑπὸ τὴν πίεση τῶν ὑδάτων. Ἐὰν συμβῆ αὐτό, ἡ πρωτεύουσα τοῦ Μπάνγκλα Ντὲς δὲν θὰ μπορέση νὰ ἀνεφοδιασθῆ σὲ τρόφιμα καὶ ἄλλα ἀπαραίτητα εἴδη.

Ὅλοι οἱ μεγάλοι ποταμοὶ ἔχουν πλημμυρήσει, λόγω τῶν βροχῶν τῶν μουσώνων καὶ ἡ στάθμη τῶν ὑδάτων ἀνεβαίνει ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα

Ἔχει ἀρχίσει ἤδη ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ τὰς κινδυνευούσας περιοχάς, συγκεκριμένως, ἀπὸ τὸ Σιλχὲτ μετεφέρθησαν εἰς ἀσφαλεστέραν περιοχὴν ἐπάνω ἀπὸ 100.000 ἄτομα.

ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΡΩΜΗ 30 — Ἐκπρόσωπος τοῦ Βατικανοῦ ἐδήλωσε ὅτι δὲν θὰ προβῆ σὲ σχόλια ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεὶμ νὰ διακόψη κάθε ἐπαφὴ μὲ τὸ Βατικανό, λόγω τοῦ διορισμοῦ νέου Οὐνίτου Ἐπισκόπου ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἕδρα στὴν Ἀθήνα.

Ἐπισκόπησις ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

«Ὁ καπετὰν Γιώτης (Χ. Φλωράκης) διοικητὴς μεγάλης μονάδος κομμουνιστικοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον καὶ ἤδη ἀρχηγὸς τοῦ Κ.Κ.Ε.—ἐξωτερικοῦ, ἐκλήθη νὰ ἐξετασθῆ ὡς μάρτυς κατηγορίας εἰς τὴν δίκην τοῦ Κορυδαλλοῦ διὰ τοὺς «πρωταιτίους». Ἠμπορεῖ νὰ ἔχη κάθε πολίτης οἱανδήποτε γνώμην διὰ τὸ γεγονὸς τῆς 21ης Ἀπριλίου, νὰ τὸ ἐγκρίνη, νὰ τὸ κατανοῆ νὰ τὸ ἀνέχεται ἢ νὰ τὸ καταδικάζη. Εἶναι σεβαστή. Ἀλλὰ ἡ παρουσία τοῦ καπετὰν Γιώτη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ κατηγορήση Ἕλληνας ἀξιωματικούς, ἔστω καὶ ἂν αὐτοὶ κριθοῦν ὡς πταίσαντες, εἶναι ἀπαράδεκτος. Καὶ οἱ μὲν κομμουνισταὶ κάνουν τὴν δουλειά τους. Ἀλλὰ τὸ Κράτος; Πῶς ἐκλήθη ὁ καπετὰν Γιώτης ὡς μάρτυς εἰς τὴν δίκην τοῦ Κορυδαλλοῦ; Τὸ θέμα εἶναι πολιτικόν. Καὶ ἡ σχετικὴ εὐθύνη βαρύνει εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν κυβέρνησιν».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀνεκοίνωσεν ὅτι διακόπτει κάθε ἐπικοινωνία μὲ τὸ Βατικανό, ἐπειδὴ τὸ τελευταῖο, παρὰ τὴν εἰσήγησί της καὶ τὴν εἰσήγησι τῶν δύο θεολογικῶν σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἀπεφάσισε τὴν πλήρωσι τῆς κενωθείσης ἕδρας τοῦ Οὐνίτου ἐπισκόπου του στὴν Ἑλλάδα καὶ ἔπραξε σωστά. Θὰ γνωρίζη ὅμως ἡ Ἱεραρχία ὅπως θὰ γνωρίζουν καὶ οἱ θεολόγοι μας ὅτι μέτρα αὐτοῦ τοῦ εἴδους δὲν ἀρκοῦν γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν αἱρέσεων. Κάποτε μάλιστα ἔχουν πολὺ ἀμφίβολα ἀποτελέσματα. Ὁ χῶρος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πνευματικός. Καὶ μὲ πνευματικὰ μέσα πρέπει νὰ διεκδικῆται ὅταν ἀμφισβητῆται. Διεξάγεται ἀγῶνας γιὰ τὶς ψυχές. Καὶ τὰ ὅπλα πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογα: Διδαχή, ἐπιχειρηματολογία, παράδειγμα. Κανένα δὲν μπορεῖς νὰ κρατήσης στὰ ὅρια μιᾶς πίστεως ἀνεγείροντας φράκτας. Ὀφείλεις νὰ τὸν πείθης τὴν κάθε στιγμὴ ὅτι σωστὰ εἶναι τοποθετημένος ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται».

ΑΥΓΗ

«Ἐνῶ συνεχίζονται οἱ «ἔρευνες πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν» καὶ οἱ συσκέψεις «αὐτοκριτικῆς» στὰ πλαίσια τοῦ ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, θέλαμε νὰ ἐπανέλθουμε σὲ δύο καίρια προβλήματα. Θέσαμε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες στὸν κ. Γκίκα τὸ ἐρώτημα: Πόσοι ἀπὸ τοὺς πρώην ΕΣΑτζῆδες τοῦ Ἰωαννίδη, μετὰ τὴν ἐκτέλεση τῆς θητείας τους, προσελήφθησαν στὴν Ἀστυνομία ἢ προωθήθηκαν σὲ σχολὲς ὑπαξιωματικῶν καὶ ἀξιωματικῶν; Ὁ κ. Γκίκας δὲν ἔδωσε καμμιὰ ἀπάντηση. Καὶ ἕνα ἄλλο ἐρώτημα: Γιατὶ ἐνῶ στὶς 11 ἡ ὥρα τὸ πρωῒ τῆς 23ης Ἰουλίου δόθηκε ἐντολὴ νὰ συλληφθοῦν ὅσον ἔγειραν ὁδοφράγματα καὶ δροῦσαν ὀργανωμένα, οἱ πρῶτες συλλήψεις ἔγιναν πολὺ ἀργότερα στὶς 5 τὸ ἀπόγευμα ὅταν τὰ «ἐκπαιδευμένα ἄτομα» εἶχαν κιόλας ὀργώσει διάφορα σημεῖα τοῦ κέντρου τῆς πόλης; Αὐτὰ δὲν εἶναι θέματα «αὐτοκριτικῆς» γιὰ κάποιο ἀθέλητο λάθος, ἢ γιὰ κάποια κακὴ ἐκτίμηση. Εἶναι παράβαση ἐντολῶν, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἀλλιῶς, παρὰ μόνο μὲ αὐστηρὲς κυρώσεις.

ΒΗΜΑ

«Ὡς ἀθῶα θύματα τῆς «[illegible]» δημοκρατίας [illegible] νὰ ἐμφανίση τοὺς τυράννους τῆς ἑπταετίας ἡ ἄμυνα τῶν δικαζομένων [illegible] συνωμοτῶν. Αὐτοὶ ποὺ κατέλυσαν κάθε ἔννοια δικαίου, κάθε ἐγγύηση γιὰ τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτη, κάθε κανόνα προστασίας τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν, διαμαρτύρονται γιατὶ τάχα δὲν ἐφαρμόζονται ὑπὲρ αὐτῶν οἱ κανόνες ποὺ κατεπάτησαν καὶ ἐξευτέλισαν. Διαμαρτύρονται γιατὶ ἡ «αὐθαίρετη» δημοκρατία διώκει τὴν «νομοταγῆ» δικτατορία γιατὶ τὸ πρόβατο ἀπεφάσισε νὰ διώξη τὸν λύκο. Ἡ ἐπιχειρηματολογία τους λίγο διαφέρει ἀπὸ τὴν ἐπιχειρηματολογία ἐπιτυχόντος τὸν σκοπό του βραχυχρόνια ληστῆ. Ἀφοῦ πέτυχα ἐπὶ ἑφτὰ χρόνια μὲ τὸ ὅπλο στὰ χέρια νὰ σᾶς κρατῶ μὲ ψηλὰ τὰ χέρια, ἐδημιούργησα δίκαιο καὶ συνεπῶς ἀποκλείεται ἡ δίωξή μου. Εἶναι περίπου ἡ γνωστὴ καὶ παρεξηγημένη ἐπιχειρηματολογία κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἐπανάσταση ἐπικρατήσασα δημιουργεῖ δίκαιο. Αὐτὸ τὸ δίκαιο ἴσχυσε ἐπὶ μιὰ ἑπταετία. Στὰ πλαίσια μάλιστα αὐτοῦ τοῦ δικαίου ἐχορηγήθη καὶ ἀμνηστία μετὰ ἀπὸ τὴν ὁποία ὁποιαδήποτε δίωξη εἶναι ἀδιανόητη».